

ת"פ 32357/07/14 - מדינת ישראל נגד מ א, א א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32357-07-14 מדינת ישראל נ' א
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	ע"י עו"ד מורן אפרים
	נגד
	מ א
הנאשם	א א

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מיחסת לנאשם עבירות של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן "החוק"), איומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק ותקיפה חבלנית של בן זוג עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק.
2. לפי גרסת התביעה התרחשה תקרית אלימה בין הנאשם וא ג בת זוגו (להלן "המתלוננת"), ברחוב *** בכפר שלם בליל ה-13/5/13. התביעה טוענת כי בסביבות השעה 23:00, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, חטף הנאשם את הטלפון מיד המתלוננת שעה ששוחחה עם אחותה, עיקם את ידה, משך בשיערה, השליך אותה לעבר המיטה ובעט באזור בית החזה שלה.
3. בהמשך השליך הנאשם מגהץ לעבר המתלוננת. המגהץ פגע ברגלה השמאלית וגרם לה סימן כחול בכף רגלה. בהמשך איים עליה שירצח אותה.
4. המתלוננת יצאה מהדירה ושבבה אליה על מנת לאסוף את חפציה. בדירה הנאשם תקף אותה פעם נוספת בכך שנגח בראשה, כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שטפי דם ונפיחות מעל עין שמאל.
5. בשעה 02:17 ביום 14/5/13, שעה שהגיעו שוטרים לדירה בעקבות צעקות ששמעו, הם הבחינו כי הנאשם דוחף את המתלוננת ושמכה אותה במכות אגרופ.

כאשר נכנסו השוטרים לדירה נמלט הנאשם ואותר רק כעבור שלושה חודשים.

6. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. ב"כ מסרה כי המתלוננת היא נרקומנית שנאסר עליה לפגוש את ילדיה. באותו יום היא ביקשה מהנאשם לקחת אותה לילדיה בניגוד להחלטות בית המשפט וכן ביקשה ממנו לקנות סמים.

ב"כ הנאשם מסרה כי המתלוננת תקפה את הנאשם עם סכין וכאשר הגיעו שוטרים הם ראו שהמתלוננת מושכת בחולצת הנאשם ונופלת לעבר מיטה שהיתה מאחוריה, השוטרים טעו לחשוב שהנאשם הוא זה שתוקף אותה בשעה שהיא תקפה אותו.

מהלך הדין

7. עדת התביעה המרכזית הינה הגב' א ג בת זוגו של הנאשם.

8. עדותה של הגב' ג הייתה עדות מבולבלת שכללה סתירות רבות. אני מאמין למתלוננת שהיה אירוע אלים בינה לבין בעלה, אולם לגבי שלבי ההתרחשות והתוכן המדויק של ההתרחשות החלטתי שלא לקבוע ממצאים מרשיעים על סמך עדותה בלבד.

9. בליל 13/5/13 הנאשם והמתלוננת אירחו זוג חברים. המתלוננת טוענת כי הנאשם הפריז בשתייה והתנפל עליה כשדיברה עם אחותה בטלפון. המתלוננת הוסיפה כי הנאשם עצמו לקח מידיה את הטלפון ואמר לאחותה כי היא משקרת כשטוענת שהוא הרביץ לה.

המתלוננת לא הסכימה שאחותה תבוא למסור הודעה במשטרה.

10. בהמשך טענה המתלוננת כי הנאשם נגח בראשה, גרם לה לחבלה, העיף לעברה חפצים, חלק ממאוורר ומגהץ, פגע ברגלה עם המגהץ וגרם לה לחבלה בכף הרגל.

11. המתלוננת טענה בפני השוטרים שהגיעו לזירה כי הנאשם נטל סכין ונופף עם הסכין לעברה, בהמשך חזרה בה מגרסה זו וטענה כי הנאשם לא נופף לעברה בסכין.

המתלוננת טענה כי הנאשם איים כי ירצח אותה, המתלוננת מסרה כי בנו של הנאשם סטר לה.

12. הנאשם עשה עלי רושם שלילי. הנאשם טען כי הוא נתקף על ידי המתלוננת שהעיפה לעברו חפצים, דקרה אותו עם סכין ואף יצאה מהחדר מצוידת במקל כדי לתקוף את בנו. לנאשם לא היה הסבר ממשי מדוע נמלט מהזירה כשהשוטרים ניפצו חלון ונכנסו לתוך הדירה. לנאשם גם לא היה הסבר ממשי מדוע נעלם למשך שלושה חודשים.

13. אני דוחה את דברי הנאשם כי עזב את המקום ונעלם למשך שלושה חודשים בגלל שהיו לו חובות. הסבר זה לא ניתן בעת חקירתו במשטרה ואני קובע כי מדובר בהסבר שקרי.

14. דברי אחיינו של הנאשם, מ ל, בפניי היו ניסיון לסייע לדודו. העד מסר במשטרה כי ניסה להרחיק את הנאשם מהמתלוננת והוסיף כי הוציא מידה את הסכין שהחזיקה.

15. האחין מסר עדות במשטרה זמן רב אחרי האירוע. לענין הנסיבות לאי מסירת העדות בליל האירוע גירסתו של היומנאי הינה מהימנה בעיני.

גם בדבריו ליומנאי מסר האחין כי ניסה להגן על המתלוננת.

16. לגבי ההתרחשויות עובר לברירתו של הנאשם גירסת השוטרים שהגיעו לזירה הינה גירסה אמינה. אני מאמין כי השוטרים הבחינו בנאשם שוכב מעל המתלוננת מתרומם ומכה אותה במכות אגרופ.

המתנדב שהיה עם השוטרים חש סכנה לשלום האישה ודחיפות, ושבר את החלון בידו, דבר שגרם לפציעתו, ולפציעת האחין שהיה סמוך לחלון.

17. השוטרים הבחינו בפגיעה משמעותית מעל הגבה של המתלוננת. הסיגורית טענה כי לא ניתן לשלול את האפשרות כי החבלה נגרמה ע"י בנו של הנאשם.

בנו של הנאשם נראה פעמים ע"י השוטרים כשהוא אווז בידו מקל. בפעם הראשונה כשהשוטרים הגיעו לביתו בעקבות צעקות ששעמו ובפעם השניה לאחר שנכנסו לדירת המתלוננת.

בשתי הפעמים הוא לא נראה תוקף את המתלוננת.

הפגיעה מעל הגבה מתיישבת עם נגיחה בראשה של המתלוננת וכן עם מכות אגרופ בפנים.

18. השוטרים ציינו כי בתוך הבית של הנאשם והמתלוננת שרר אי סדר. היה רצוי לצלם את הזירה ולתעד את הדברים.

סיכום

19. נוכח דבריהם האמינים של השוטרים שהגיעו לזירה אני קובע כי הנאשם היכה את המתלוננת במכות אגרופ בהיותה שוכבת על מיטה, גרם לה לחבלה מעל הגבה ונמלט מהמקום.

20. אני דוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה.

21. אני מזכה את הנאשם מהעבירות המבוססות על עדות המתלוננת בלבד.

22. התוצאה היא כי הנאשם מורשע בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ו, 10 מאי 2016, במעמד הצדדים